

Köröj 1/II. 1857. L. 513/169.

Kedves Pál! !

Baj van, reményes baj! Mindent küldél, min
deut megkapunk B. Tihamér által: kavalat
(a mely kine' nagy de aké' jó) topánt (a mely
kisingy, s aligha lesz jó) körrönjök is nagyon,
nagyon: csak a mi legjobban kellett volna, a
mi után oly keservesen skámlálak az isákas
és perreket, a mi nappali okajok s éji álmatl
örökös sa'rgya volt, az nem jött: fuvola Laurin,
nakk. Örööm s felelem körs remegve és rebegve
nyitott be végre B. Fhoz, a mind ez megérkezett,
s én a lenjio villámcsapás erőben: nincs!
Skánd meg ers az ifju ember, edes Pál! ,
s küldj neki egy (4 billentyűs) fuvolát, begyö
gyölve jól — vagy is a keretkerővel begyöngyöl
terve — a diligencson. Mégpedig ez peremto
rius! Árái fizesd ki, majd, ha kijö, a mi,
remélem, nem halad sokára, megadom.

Egyebet nem írok, mert ily nagy sa'rgy
mellett minden egyéb hátrébe kerül, Istent
vél! Köriintim Csenyénéket.

Aranyf.

H. ex. Syulai Pál urnak.

*Pesten.
Bálvány-utca, 7^k/₅ szám*

1871

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely German or French.]

[Vertical handwritten text on the right side of the page, possibly a date or recipient information.]